

Geronimo Stilton

La JAQUETA MISTERIOSA

Estrella Polar

Geronimo Stilton

LA JAQUETA MISTERIOSA

Estrella Polar

El nom i personatges de Geronimo Stilton i Tea Stilton són marques registrades d'Atlantyc S. r. l. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coordinació editorial de Patrizia Puricelli

Editing d'Alessandra Rossi

Direcció artística de Iacopo Bruno

Coberta de Giuseppe Facciotto (dibuix) i Christian Aliprandi (color)

Disseny gràfic de Pietro Piscitelli / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals de Roberto Ronchi (dibuix) i Ennio Bufi

MAD5 (dibuix de la pàgina 124), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapes d'Andrea da Rold (dibuix) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història de Giuseppe Facciotto (dibuix), Carolina Livio (tinta),

Daria Cerchi i Valeria Cairoli (color)

Coordinació artística de Roberta Bianchi i Lara Martinelli

Grafisme de Marta Lorini

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *La giacca misteriosa*

© de la traducció, 2025, David Nel-lo

© 2020, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME, Itàlia

www.geronimostilton.com

© 2025, Editorial Planeta, S. A.

© 2025, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantyc S.r.l., Corso Magenta, 60-62, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: gener del 2025

ISBN: 978-84-18444-87-6

Dipòsit legal: B. 21.047-2024

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.co.uk.

UNA JORNADA... VINTAGE!

Era a trenc d'alba d'un matí gèlid de desembre i jo estava clapant a gust.

Somiava un **esmorzar** deliciós: uns croissants de formatge amb un batut de gorgonzola i mató...

Quan de sobte una **ALARMA** fortíssima em va despertar amb un sobresalt!

Ai, perdoneu, encara no m'havia presentat: el

ORDINADORET

El nou ordinador experimental de Geronimo, inventat per Espatotxí Nesquitt. El seu nom tècnic seria **C35829XTPQR110**, però per comoditat Espatotxí l'anomena **Ordinadoret**.

CARACTERÍSTIQUES:

És de color **verd pistatxo**, perquè és el color preferit d'Espatotxí, que adora menjar pistatxos. És totalment ecològic, ha estat construït amb plàstic «apistatxat», una barreja reciclada de closques de pistatxo. Funciona amb **energia pistatxosa**, obtinguda fermentant pistatxos i concentrada en una mena de bateria que dura un any. Té un munt de **funcions especials** i es comporta com un robot gràcies al microxip del qual està dotat. Pot parlar en totes les llengües del món. Fa memòria a Geronimo de tot el que ha de fer i es **diverteix prenent-li el pèl!**

meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i dirigeixo *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins. Per mil formatgets de bola, aquella alarma em va provocar una **confusió** al cervellet! Després ho vaig recordar: l'autor d'aquell terrabastall era el meu ordinador portàtil: l'**ORDINADORET!** —Espero que tinguis una bona raó per haver-me despertat tan d'hora! —vaig remugar.

Ell va riure a gust, repicant la pantalla i va dir:
—Hi, hi, hi, quina brometa! Hauries d’haver vist el **SALT** que has fet quan s’ha disparat l’alarmeta... Hi, hi, hi!

Després va obrir bé els ulls de trapella i va anunciar:

—Geronimet, t’he despertat perquè t’he organitzat una jornada vintage, és a dir, serà la jornada més vintage de la teva vida! Estàs a punt, babau? Jo no entenia **RES DE RES**.

—Una jornada vintage? A què et refereixes?
L’Ordinadoret va repicar de nou la pantalla amb aire complagut:

—Per mil teclats, ja m’ho han dit, que no entendries res, ni tan sols què vol dir **VINTAGE**. Per sort ells ja estan a punt d’arribar...

Em vaig estirar els bigotis de desesperació.

—Ells, qui? I què és tota aquesta història de vintage?

—Ufff, tampoc no ho entendries —va esbufegar l'Ordinadoret.

Què és el que no entendria?

Es va posar a riure.

—Ja t'ho he dit, que no ho entendries... Per exemple, els vestidets que tens a l'armari? A veure, ja me n'he adonat que no tens ni idea de què és l'*estil*, ets un pallús...

Ja no podia més.

—Però què vols entendre, tu, dels *VESTITS*, si ets un ordinador!

Ell, ofès, va tancar de cop la tapa atrapant-me la cua i em va fer cridar:
—Aiiiiii!

Em vaig disculpar de seguida.

—Ep, perdona, no et volia **ofendre**, no dic pas que no entenguis de moda, però...

Ell havia tret les rodetes i anava cap a l'armari.

El va assenyalar tot botzinant:

—Au, ratolinet, obre l'**ARMARI** i vejam quins vestidets hi tens!

Resignat, vaig obrir l'armari de bat a bat, on hi havia tots els meus vestits... **TOTS IGUALS!**

**Ja ho sabia jo...
tots els vestits iguals!**

TRENTA-TRES CORBATES VERMELLES

Sí, ja em coneixeu, ho sabeu..., jo soc un rat honrat, de *costums*, i em vesteixo cada dia igual.

A mi m'agrada així, i què hi puc fer?

—El que m'imaginava: un munt de vestidets tots iguals per a Geronimet! **QUIN AVORRIMENT, QUIN AVORRIMENT, QUIN AVORRIMENT!** —va xisclar.

Llavors la porta es va obrir de bat a bat i van aparèixer ells...

La meva germana Tea!

La meva amiga Tenebrosa!

El meu cosí Martin Gala!

Però com anaven vestits???

Portaven uns vestits *boniquíssims*, però... molt estranys!

Arrossegaven un enorme **BAGUL**, que van deixar als peus del meu llit, i tot seguit es van posar a cantar una cançoneta:

—Aquí comença l'aventura, bella i sense gens de malícia, que té a veure amb l'elegància, prepara't per a una dansa sense ànsia! Aquest bagul enorme conté tota mena de formes, vestits amb pedigrí, no antiquats sinó d'allò més fins!

